

stræffeligt kyndig Mand". Vi fandt nemlig, at vi hellere maatte gaa tilbage til Lovforslagets oprindelige Tekst, som forekom os at være fuldkommen tilstræffeligt. Endvidere foreslaa vi, at 2det og 3dje Stykke i Udvalgets Vædringsforslag Nr. 13 til § 4 skal udgaa. Det angaar det, som den ærede Ordfører omtalte vedrørende Certifikaterne for disse Kedelpassere. Det synes, som om Udvalget har lagt overordentlig megen Vægt paa disse Certifikater. Jeg maa imidlertid sige, at jeg for mit Vedkommende vilde lægge overordentlig megen Vægt paa, at de ikke fik disse Certifikater. Det anføres, at disse Folk skulle have disse Certifikater, for at det kan højne dem og give dem mere Selvtillid, men det er netop denne Selvtillid hos disse Fyrbødere ude paa Landet, som jeg helst vilde være fri for. Jeg ser helst, at de blive ved Jorden og passe, hvad de skulle og ikke blive alt for vigtige. I Overensstemmelse med, at vi ønske dette Underændringsforslag til Vædringsforslaget under Nr. 13 vedtaget, følger ogsaa, at det sidste Punktum i Udvalgets Vædringsforslag under Nr. 14 maa gaa ud. Det er altsaa særlig § 4, som Forslagsstillerne have haft Opmærksomheden henvendt paa, og hvortil Underændringsforslagene referere sig. Jeg skal altsaa paa Forslagsstillerens Begne henstille disse Underændringsforslag til det høje Tings Overvejelse og Velvilje.

Underøjen: Som ærede Medlemmer ville se af Betænkningen, har jeg sluttet mig til de af Udvalget stillede Vædringsforslag, og det endstønt jeg har den Opfattelse, at Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger i sin ændrede Skikkelse, ikke frembyder den Garanti eller den Betryggelse over for de Ulykkestilsælde, som kunne indtræffe paa Grundlag af en mangelfuld eller ukyndig Pasning af Dampkedler, som det af Regeringen fremsatte Lovforslag. Jeg har derfor haft adskillige Betæneligheder ved at slutte mig til Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det nu foreligger fra Udvalgets Haand, men jeg har gjort det i Betragtning af, at jeg er kommen til den Erkendelse, at det vistnok er meget lidet sandsynligt at faa Lovforslaget gennemført i den af Regeringen forelagte Skikkelse.

Dette Lovforslag har jo mødt megen Modstand fra forstellige Sider, og jeg har derfor ment, det var rigtigt at slutte mig til det nu ændrede Lovforslag, idet jeg dog alligevel betragter det for at være et Fremskridt fra den nu bestaaende Tilstand, at man derved vil naa det, der i Øjeblikket kan

naas. Der er imidlertid et Vædringsforslag, som jeg i Betænkningen har tilladt mig at udtale nogen Betænelighed ved, nemlig Vædringsforslaget under Nr. 18 til den ny § 8. Det indeholder, som ærede Medlemmer ville se, en Dispensationsbestemmelse fra Loven. Jeg nærer Frygt for, at denne Dispensationsbestemmelse vil blive benyttet af alle de Kedelejere, som ikke paa en synderlig samvittighedsfuld Maade tage Hensyn til deres Medmenneskers Liv og Sikkerhed saaledes, at de ved Hjælp af denne Bestemmelse ville kunne slippe for at komme ind under de Pligter, som Loven paalægger. Jeg nærer Frygt for, at dette vil ske, og i saa Fald tror jeg ikke, Loven kommer til at opfylde sit Formaal. Jeg gaar nemlig ud fra den Opfattelse, at Loven særlig er nødvendig over for de Kedelejere, som ikke ere tilstræffeligt samvittighedsfulde; det er navnlig disse, hvem Lovens Bestemmelser skal anvendes imod, men det er sikkert ogsaa de mindre samvittighedsfulde Kedelejere, som ville benytte sig af den Dispensationsbestemmelse, jeg her har omtalt. Jeg nærer altsaa Frygt for, at de Ulykker, man vil søge at afværge ved Bestemmelserne i Loven, alligevel ville finde Sted, fordi de let kunne indtræde i den Tid, i hvilken Kedelejeren har Ret til at se bort fra Bestemmelserne i Loven. Dette Vædringsforslag er efter min Mening ogsaa noget uheldigt affattet, idet der staar, at Kedelejeren "har derom snarest mulig at indgive Beretning til Fabriksinspektøren", altsaa, naar Kedelejeren antager en Kedelpasser, som ikke opfylder de Bestemmelser, som Lovforslaget byder, at Kedelpasseren skal opfylde, saa har Kedelejeren derom snarest mulig at indgive Beretning til Fabriksinspektøren. Hvor vid en Tidsgrense Ordene "snarest mulig" rumme, ved jeg ikke, men det staar for mig saaledes, som om det er Kedelejeren, der bestemmer, hvor langt det Tidsrum skal være, og man kan derfor let tænke sig, at der kan gaa Uger, flere Uger, forinden han til Fabriksinspektøren indgiver en saadan Meddelelse om, at han har antaget en Kedelpasser, som ikke opfylder Lovens Bestemmelser. Der kan i Løbet af den Tid, i hvilken Kedlen bliver passet af en ukyndig Person, indtræffe betydelige Ulykkestilsælde af den Art, som det er Lovens Formaal at søge at hindre. Det er disse Betæneligheder, jeg nærer over for Vædringsforslaget under Nr. 18, og ganske vist er det ikke min Mening at stemme imod dette Vædringsforslag, men jeg anser det for at være min Pligt at fremkomme med disse Betragtninger for at oplyse ærede Medlemmer om det svage Punkt, som efter min Mening